

Feltárási jelentés
Novajdrány-elkerülő út
Leletmentés, 2002

A lelőhelyet Lovász Emese fedezte fel 2002. áprilisában, a 3. sz. főút 2001. novemberében átadott, községet elkerülő útszakasza mentén. Az újkőkori falu maradványait a közút két oldalán ásott vízelvező árkok falaiban gödrök sötét feltjai jelezték, melyekből az alföldi vonaldíszes kerámia kultúrájához (AVK) és a bükki kultúrához köthető edénytöredékek és pattintott kőeszközök kerültek elő. Miután a talált jelenségek és a leletek egy gazdagabb település megbolygatására utaltak, leletmentés elvégzését tartottuk szükségesnek. A megmaradt településrészek kiterjedésének felmérésére 2002 júliusában helyszíni szemlét végeztünk a területen. Az egyetlen be nem ültetett, kaszálónak használt földterületet (094/3 hrsz.) választottuk ki a leletmentés helyszínéül. A 2002. augusztus 26-án kezdett ásatás az október–novemberi csapadékos időjárás miatt november 27-ig elhúzódott. A kijelölt 25x25 m-es szelvényben 25 objektumot tártunk fel, melyek mind egy, az AVK legkorábbi fázisába sorolható újkőkori településhez tartoznak. A feltárt egységekből, valamint a szántott réteg alatt, 20–50 cm mélységben elhelyezkedő szürkésbarna színű, kevert neolitikus kultúrrétegből kis mennyiségben a bükki kultúra leletei is előkerültek, ami a Lovász Emese által megtalált darabokkal együtt arra utal, hogy a középső neolitikum folyamán legalább két, időben egymástól elkülönülő településsel kell számolnunk a területen. Ezek feltehetően egy, a Hernád akkori partjához közel eső ÉK–DNy-i irányú dombvonulaton húzódtak.

Csengeri Piroska